

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

ประเทศใหญ่ควรเจ็ยเพื่อแม่ประเทศเล็ก

ก่อนจึงหัน

วัดป่าบ้านตาดเราเป็นโรงทานใหญ่โตนะ พุดได้อย่างชัดเจนวัดป่าบ้านตาดเป็นโรงทาน แจกทั่วประเทศว่างั้นเลย ไม่ใช่ธรรมดา เฉพาะโรงพยาบาลนี้เป็นอันดับหนึ่งที่วัดนี้สงเคราะห์ช่วยเหลือตลอดมา หนักมากทีเดียว เราก็แบกด้วยความเมตตา สงสาร เพราะฉะนั้นเห็นท่ามันไม่ไหวก็โดดเข้าไปเกาะรัฐมนตรีกระทรวงสาธารณสุข ให้ไปติดต่อบีบเข่านายกฯ เข่าให้หน่อย เวลานี้ทางโรงพยาบาลจะตายแล้วนะ ให้ว่างั้นแหละ บอกไปทางรัฐมนตรีกระทรวงสาธารณสุข ให้ไปบีบบีบเข่านายกรัฐมนตรีเรานั่นนะ คุณทักษิณ ชินวัตร บีบเข่าเข่า เป็นยังไงโรงพยาบาลเขากำลังจะตายยังทะเลาะกันยุ่งอยู่หรือ ทะเลาะหาอะไร เด็กเขาไม่ได้ทะเลาะกัน นี่ผู้ใหญ่ทะเลาะกันหาอะไร คนไทยโรงพยาบาลกำลังจะตายเห็นไหม

พุดถึงเรื่องการช่วยโลกมันก็เกี่ยวไปอย่างนั้นแหละ ช่วยจริง ๆ วัดนี้ ท่านทั้งหลายไม่เคยเห็นให้ดู ในประเทศไทยบอกวัดป่าบ้านตาดเลยอย่างไม่สะทกสะท้านเรา เพราะเราไม่มีอะไรเหลือติดตัว สมบัติเงินทองข้าวของที่มีมามากน้อยนี้เพื่อโลกทั้งนั้น ๆ เลยเทียว ที่เราจะให้สิ่งอะไรมาให้เรา ชื่อนั้นชื่อนี้มาให้เราไม่เห็นปรากฏตลอดมานะ ก็มันท่วมอยู่ที่นี่เอาอะไรมาปรากฏ ผู้อดมันอดจะตายก็ต้องดูกันซิ

พอดูอย่างนี้แล้วก็ทำให้คิดถึงประเทศใหญ่ ๆ โด ๆ เมืองนั้นเมืองนี้ ประเทศนั้นประเทศนี้ ประเทศใหญ่ ๆ อย่างนี้ควรจะได้เจ็ยเพื่อแม่ไปหาประเทศเล็กประเทศน้อยที่เขายากจนเข็ญใจ นี่ก็กลับกลายเป็นประเทศใหญ่ ๆ เป็นยักษ์ใหญ่ไปเที่ยวหากินประเทศเล็กประเทศน้อย มีอะไร ๆ อยู่ในประเทศของเขาไม่ได้ ยกตัวอย่างเช่นน้ำมัน มีอยู่ในประเทศไหน ๆ ยักษ์ใหญ่จะเข้าไปหาอุบายวิธีการ มีอาวุธลับอาวุธแลับอะไร ชยับเข้าไปแล้วกลืนหมด นี่ละยักษ์ใหญ่ มีแต่โลกล้วน ๆ เราเอาธรรมประกาศ เอาคอเราตัดตัดได้เลย เราเชื่อพระพุทธเจ้า เราดำเนินตามพระพุทธเจ้าดังที่ท่านทั้งหลายเห็นนี้แหละ

เมืองใหญ่เมืองโตเท่าไรแทนที่จะได้เจ็ยเพื่อแม่ไปหาเมืองเล็กเมืองน้อย ให้มีความชุ่มเย็นเป็นสุขเพราะผู้ใหญ่ได้เลี้ยงดูอย่างนั้นไม่มี ผู้ใหญ่มันเป็นยักษ์ใหญ่เที่ยวหากินเมืองนั้นเมืองนี้ กลืนไปหมด ๆ นำทุเรศมากทีเดียว นี่ละกิเลสครองวิภูจักรครองโลกครองสงสารครองอย่างนี้แหละ ครองหากินหากินไปหมด ถ้าธรรมครองโลกนี้เจ็ยถึงกันไปหมด มีมากมีน้อยให้เสมอกันให้ได้เหมือนกัน เป็นธรรม เช่นอย่างวัดป่า

บ้านตาด เป็นต้น ของอะไรก็ตามนี้แยกให้ทั่วถึง เพราะวัดป่าบ้านตาดเป็นอวัยวะเดียวกันทั้งทางโน้นทางนี้ ทางครัวทางวัดเฉลี่ยให้ถึงกันหมด เรียกว่าเป็นอวัยวะเดียวกัน นี่เรียกว่าธรรม มีมากมีน้อยให้สม่ำเสมอกันนี้เป็นธรรม ออดอดด้วยกัน ตายตายด้วยกัน สมบูรณ์พูนผลก็ให้สม่ำเสมอกัน นี่เรียกว่าธรรม ดังที่เราปฏิบัติอยู่ทุกวันนี้ ปฏิบัติอย่างนี้ วัดนี้จึงเรียกว่าเป็นวัดโรงงานใหญ่ก็ไม่ผิด มีเท่าไรๆ ไหลเข้าเท่าไร ไหลออกเท่านั้นๆ ที่เดียว

ที่เราจะไปคิดเก็บสิ่งสมอะไรๆ พุดตรงๆ เลยบาทหนึ่งไม่มี ฟังซินะ เราช่วยโลกด้วยความเมตตาสงสารจริง ๆ แล้วหัวใจของเราก็พอแล้วด้วยทุกอย่าง ไม่คิดจะเอาอะไรทั้งนั้น มีแต่ความเมตตา ได้มาเท่าไรความเมตตาขวานออกๆ เอาไปเฉลี่ยเพื่อแผ่หมด เมตตาธรรมไปที่ไหนเย็น เรื่องเมตตาธรรมไปที่ไหนเย็น ถ้ายักษ์ไปไหนร้อนเป็นพื้นเป็นไฟ วิ่งหาหลบหาซ่อนไปหมดนั่นแหละ ไม่งั้นมันกลืนจริง ๆ นะยักษ์ใหญ่ ความโลภตัวยักษ์ใหญ่ นี่ละเรื่องกิเลสกับธรรมต่างกันอย่างไร ถ้าเป็นธรรมแล้วใหญ่เท่าไรยังมี ความเมตตาสูงส่งทีเดียว ทั่วถึงกันหมดเฉลี่ยเพื่อแผ่

เช่นคนอยู่ด้วยกัน ผู้ใหญ่ เด็กเล็กเด็กน้อย มีปากมีท้องมีหัวใจเหมือนกัน เฉลี่ยให้ถึงกัน เรียกว่าทั่วถึง สบาย เหมือนพ่อแม่เลี้ยงลูกเห็นไหมล่ะ ลูกของพ่อแม่มีกี่คน พ่อแม่เลี้ยงดูได้สม่ำเสมอ เด็กคนเล็กคนใหญ่เท่าไรก็เหมือนอวัยวะของเรา นิ้วมีกี่นิ้ว ในร่างกายเป็นสมบัติของเรา เรารับผิดชอบรักอีกเหมือนกันหมด นี่ลูกของเรามีกี่คนในครอบครัวของเรา พ่อแม่เลี้ยงดูสม่ำเสมอหมด อันนี้ธรรมก็เหมือนกัน เป็นผู้ใหญ่ในประเทศชาติ เฉลี่ยเพื่อแผ่ให้ผู้ย่อยได้รับความสงบรมเย็น อย่าเห็นแก่กลิ่นแก่กินประเทศใหญ่เท่าไรยิ่งกลิ่นมาก เป็นยักษ์ใหญ่ ใช้ไม่ได้เลย นี่เรื่องกิเลส ถ้ากิเลสมีแล้วเป็นยักษ์ทั้งนั้น ถ้าธรรมแล้วเป็นผู้เสียสละ เป็นมหาเมตตาครอบไปหมดเลย

อยากให้พี่น้องทั้งหลายได้เห็นธรรมได้เข้าสู่ใจบ้าง ใจนี้จะเฉลี่ยเพื่อแผ่ทันทีนะ ถ้ามีแต่กิเลสเข้าสู่ใจมีแต่ขวานเข้ามาๆ ได้เท่าไรไม่พอๆ คือกิเลส ถ้าธรรมแล้วพอๆ มีแต่ความเมตตาเฉลี่ยให้ทั่วถึงกันหมด ขอให้พี่น้องทั้งหลายเฉพาะอย่างยิ่งชาติไทยเรา เมืองไทยเรา ให้เฉลี่ยเพื่อแผ่ต่อกัน ชาติไทยทั้งชาติเป็นเหมือนอวัยวะเดียวกัน ไม่มีการดูถูกเหยียดหยามกัน การดูถูกเหยียดหยามก็เหมือนเราดูถูกเหยียดหยามอวัยวะของเรา แขนซ้ายไปดูถูกเหยียดหยามแขนขวา แขนขวาดูถูกเหยียดหยามแขนซ้าย ในอวัยวะทั้งหมดดูถูกกันๆ คนๆ นั้นตาย ลงดูถูกกันในอวัยวะของตัว ตาย ฉิบหาย ต้องเป็นผู้รับผิดชอบในอวัยวะทั้งหมด อันนี้ชาติไทยของเราทั้งชาติก็เป็นเหมือนอวัยวะของเรา ดูแลกันให้ทั่วถึง เหมือนกับเลี้ยงลูก พ่อแม่มีลูกกี่คนเลี้ยงดูให้ทั่วถึงกันหมด

เหมือนเราดูแล้วยวะของเราทั่วถึงกันหมด นี่เรียกว่าธรรม ธรรมเป็นอย่างนั้น พวกกัน
จำเอานะ ที่นี้จะให้พร

หลังจ้งหัน

กลางคืนค่อยมากเข้าๆ กลางวันค่อยหดลง แต่ก่อนเวลาตะวันตกดินตรงนี้
กลางวัน ๑๔ ชั่วโมง กลางคืนมีเพียง ๑๐ เตี้ยวันนี้ก็ขยับพอๆ กันแล้ว ย่ำรุ่งตอนเช้า
พอกัน ย่ำค่ำก็พอกัน ตะวันมันเอียง อังกฤษตอนเราไปไปเดือนมิถุนา กลางคืนมีเพียง
๕ ชั่วโมงเท่านั้นเอง กลางวันถึง ๑๙ ชั่วโมง ดูตะวันไม่ได้ไปตรงนะ แต่ดูเวลาแล้ว
กลางคืนเพียง ๕ ชั่วโมง กลางวันมีถึง ๑๙ ชั่วโมง คือในระยะนั้นมันเอียงเหมือนของ
เรานี้ละ เวลานี้กลางวันกลางคืนกำลังพอๆ กัน เวลาตะวันตกดินนี้กลางคืนมีน้อย มีเพียง
๑๐ ชั่วโมง กลางวันมีถึง ๑๔ ชั่วโมง อังกฤษนี้กลางคืน ๕ ชั่วโมง กลางวันมีถึง ๑๙
ชั่วโมง

วันนี้ทองคำได้เท่าไร (๓ สลึงครึ่งผม) เอาละ พอใจๆ ได้เท่าไรพอใจ ระยะนี้
อยู่ในขั้นพอใจ ได้เท่าไรพอใจ ไม่ได้ก็พอใจ พอใจอะไร พอใจเพื่อจะเอาวันพรุ่งนี้ แนะ

โรงพยาบาลภูหลวงมาเมื่อเช้านี้ โรงพยาบาลภูหลวงอัศจรรย์ อันนี้เราส่งให้
ประจำเดือนทุกเดือนไม่เคยขาดมานานแล้ว ภูเรือ ภูหลวง เหมือนกัน อย่างภูเรือไม่
เคยมาขอเรา เพราะเหตุไร อาจจะเป็นเพราะเหตุที่ว่าพอถึงเดือนแล้วเราก็กินไปส่งๆ นี่ก็กำลัง
สั่งรถให้ภูหลวงคันหนึ่ง เพราะเราดูมานานแล้ว พอทางนั้นว่าขาดแคลนรถเราเลยให้
ทันทีเลยรถ นี่กำลังสั่ง มันน่าจะตกมาแล้วหรือยังนาเราไม่ได้ถามเขาดู ควรจะตก
มาแล้ว สั่งมันจะเข้าครึ่งเดือนหรือไง

ที่ภูหลวงนี้ที่มันคับแคบ ที่โรงพยาบาลคับแคบ แล้วที่ที่มันติดกันกับ
โรงพยาบาลมีไหม ไปติดต่อเขาดู ถ้าเขาขายก็จะซื้อให้ พอดีเขาไม่ขายก็หมดปัญญา
มันก็เลยแคบอย่างนั้นมา โรงพยาบาลต่างๆ ที่ควรจะขยายเราก็กินขยาย ซื้อให้ๆ ซื้อเพิ่มมี
เยอะนะ โรงพยาบาลมีเยอะ ที่มันแคบ ซื้อขยายออกไปๆ หลายโรง ที่ซื้อให้หมดเลยก็
คืออำเภอฝาง จังหวัดขอนแก่น อันนี้ให้หมดเลย พอเราก้าวเข้าไปสู่โรงพยาบาลไปเห็น
เอกซเรย์อยู่ที่ตรงกลางห้อง แล้วเอาผ้าคลุมไว้ เห็นมีท่ออะไรโผล่ออกไป เราเคย
เกี่ยวกับเอกซเรย์แล้วเข้าใจทันที นี่เอาผ้าคลุมไว้ทำไม เรว่างั้น เห็นแต่เขาเอาผ้าคลุม
ศพ อันนี้มันคลุมอะไร ว่าเอกซเรย์มันใช้ไม่ได้มาหลายปีแล้ว แนะมันคลุมศพเอกซเรย์
ให้เลย อำเภอฝางนี้ก็ให้เลย

แล้วสถานที่มันคับแคบเหลือเกิน ผิดหูผิดตา เนื้อที่มี ๙ ไร่ อยู่ในท่ามกลางของ
อำเภอ เหมือนว่าอยู่ในครัวเรือนเขา ทื่อ น้ำมันยังงักัน เลยให้เขาติดต่อ ที่แถวไหนที่
พอเหมาะพอดีกับที่จะตั้งโรงพยาบาลได้เขาจะขายให้ ไปหาติดต่อดู ให้ติดต่อเร็วๆ นะ

เราจะรอฟังข่าว เขาก็ติดต่อได้ที่พอเหมาะ จากอำเภอไปห่างหนึ่งกิโลพอดี แล้วทางเข้ามาอำเภอกับจังหวัดมานี้ โรงพยาบาลอยู่ติด ๆ กับทาง เราเอาเลย เป็นที่ของเขาทั้งหมด เขาขายหมดเราเอาหมดเลย ไม่มากก็ตามแต่ก็กว้างกว่าที่เก่า ดูเหมือน ๒๓ ไร่หรือไถมีเท่านั้น นอกนั้นเป็นทุ่งนาเขาหมด ไม่เหมาะ ถ้าขยายไปก็จะต้องได้ถมได้อะไร อันที่ว่านี้พอเหมาะเขาว่า งั้นก็เอาเลย เราซื้อให้หมดเลย เป็นแต่เพียงเราบอกว่าเราซื้อให้ เฉพาะที่ อุปกรณ์ต่างๆ ที่จะมาก่อสร้างเราไม่มีเงิน ให้ของงบประมาณทางรัฐบาล เขาก็รับรองว่าเขาจะขอ เพราะความจนตรอกจนมุมรัฐบาลก็ทราบอยู่แล้ว จนตรอกที่นี้ เราซื้อที่ให้ ทางรัฐบาลก็ช่วยเครื่องอุปกรณ์ ก็มีที่เดียวที่เราซื้อให้ทั้งหมด เป็นแต่เพียงว่า เครื่องอุปกรณ์ไม่มี ให้ทางโน้นซื้อเอง นอกนั้นซื้อเพิ่ม ๆ ขยาย อย่างภูหลวงนี้เขาไม่ขาย มันจนตรอกจนกระทั่งทุกวันนี้ ถ้าเขาขายขยายให้เลยละ ที่อื่น ๆ มีเยอะนะ

ลมหายใจเราเหมือนกับว่าอยู่กับโลกนะ ลมหายใจเป็นไปด้วยความเมตตา หายใจไปไหนความเมตตาถึงนั้น ๆ เพราะฉะนั้นวัดเราจึงประกาศได้ไม่กระดากอายเลย ว่า สมบัติเงินทองที่ม้าวัดป่าบ้านตาดเป็นสมบัติเพื่อโลกได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย ไม่มี สะทกสะท้าน เพราะเป็นมาอย่างนั้น เราไม่เคยเก็บอะไร จตุปัจจัยได้มากได้น้อยท่วม ออก ๆ ไม่ได้เพื่อเราเลยตลอดมาจนกระทั่งทุกวันนี้ คือที่เขาถวายเราก็เท่ากับส่วนรวม อันเดียวกัน ไม่มีอะไรผิดกัน ยกลงไปว่าเป็นส่วนรวมทั้งหมดเลย เขาถวายส่วนรวมก็เป็นส่วนรวม ถวายเราก็เป็นส่วนรวมอย่างนี้ตลอด

เราสงสารโลกนะ ดูทางจิตใจ อะไรที่พอแก้ได้ก็สอนให้แก้ตรงนั้น ทางความเป็นอยู่ปูวายนี้นั้นก็ขาดแคลน ๆ อดอยาก ไม่มีอะไรสมบูรณ์ละ โลกอันนี้เป็นโลก บกพร่องขาดเขิน โลกหิวโลกโหยโลกต้องการตลอดเวลา มีแต่ความหิว ถ้าอิมแล้วก็จะหิวอะไร เหมือนเราอิมท้องแล้ว รับประทานอาหารเสร็จแล้วอิมท้อง ไม่หิว ที่นี้ธาตุขันธ์ กับหัวใจมันเกี่ยวโยงกัน ใจนี้เป็นใจที่หิวโหย ได้มาอะไรไม่พอ ๆ ส่วนที่บำรุงทางธาตุทางขันธ์มันก็บกพร่อง ๆ แล้วยิ่งดูเข้าไปภายในใจแล้ว แทบจะไม่มีอะไรติดหัวใจเลย นี้ ละที่ได้ดูบ้าง ๆ ดูเพราะเหตุนี้เอง มันดูทั้งสองนี้เรา เราไม่ได้ดูอย่างเดียว

ดูเศรษฐกิจที่เห็นแก้ได้นั้นยิ่งสลดสังเวช ยิ่งกว่าดูคนธรรมดาสามัญตาสีตาสายอยู่ตามท้องนา เขายังพอเป็นพอไปธรรมดา แล้วไม่ค่อยติดหนี้ติดสินนะพวกคนบ้านนอก เขาอยู่ตามสภาพของเขา พวกนี้มีความสุข ร่างกายจะทุกข์บ้างก็เพื่อธาตุเพื่อขันธ์ของเขาเท่านั้นไม่มากมายนัก แต่ใจของเขาเป็นสุข แล้วคนส่วนรวม ๆ เช่นในเมืองนี้เป็นไฟนรกอยู่ในนั้น ใครจะว่าในเมืองเป็นความสุขที่ไหน นั่นแดนนรก เอาจิตจ่อเข้าไปปีบมันดูไม่ได้เลย หารที่ยึดที่เกาะ คนเต็มบ้านเต็มเมืองหารที่ยึดที่เกาะที่จะเป็นหลักเป็นเกณฑ์ ในจิตไม่มี พุดให้เพราะเรียกว่าแทบไม่มี ถ้าว่าไม่มีจริง ๆ ผู้มีมันยังมีอยู่ในนั้น มีน้อยก็

เรียกว่ามีใช้ไหมล่ะ นี่ละมันทุกข์มันทุกข์ทั้งภายนอกภายใน เฉพาะภายในที่จะ สมบุกสมบันต่อไปข้างหน้าซิ ชาตินี้เกิดมาเป็นแบบนี้ แล้วทุนรอนคือความดีงาม ภายในจิตใจที่จะได้สืบต่อในทางที่ถูกที่ดี ภพที่ดีงามมีความสุขความเจริญไม่มี แล้วมัน ก็เป็นอย่างนี้ มีหน้าซำยังไปสร้างความชั่วอีก กดลงไปอีก ก็ยิ่งจมไปเรื่อย ๆ มันอดคิด ไม่ได้นะ

หัวใจดวงนี้มันจ้ำอยู่หมดจะไหว้ไง เป็นแต่เพียงว่าไม่พูด เพราะธรรมไม่ได้ เหมือนโลก มีเหมือนไม่มี รู้เหมือนไม่รู้ มองไปผ่านไป ๆ ธรรมดา นอกจากมาสัมผัส สัมพันธ์ที่ควรจะพูดให้เป็นประโยชน์หนักเบาเล็กน้อยก็ออกเสียเวลานั้น ออกเสียเวลานั้น ออกเสีย พอจบแล้วหายเจ็บเลยไม่มี **สุญญโต โลก** ไปเลย เข้าใจใหม่ **สุญญโต โลก** ว่างไปหมด ขึ้นชื่อว่าสมมุติไม่มีอะไรเข้ามาผ่านได้เลย เรียกว่าแดนวิมุตติ มันถึง ได้สนุกดูซิ ใครจะว่าบ้าก็ว่าซิ เป็นแต่เพียงว่ามันไม่เหมือนโลก ธรรมไม่เหมือนโลก รู้เหมือนไม่รู้ เห็นเหมือนไม่เห็น เฉยไปธรรมดาอย่างนั้นละ แต่ทางภายนอกมันหนักมัน หน่วงมันกดมันตันมันผลึกทุกอย่าง อยากให้พูดให้คุยอยากอะไรอยากตลอด ธรรม ท่านไม่มี ท่านไม่เหมือนโลก เพราะฉะนั้นจึงว่ามีความสบาย

ธรรมสบาย โลกไม่สบาย มีเท่าไร ๆ ยิ่งกองทุกข์ เศรษฐีจะว่าเป็นความสุขอย่าไป หวังนะ นั่นละกองทุกข์ใหญ่เท่ากับเศรษฐีนั่นละ ความทุกข์ก็เท่ากัน ดูให้มันชัดเจน ดู อย่างไม่ลำเอียง เป็นอย่างนั้นละ แล้วเราจะมองหาใครที่เป็นความสุขในโลกนี้ แทบว่า ไม่มีเลยนะ เพราะเรื่องธรรมเรื่องบุญเรื่องกุศลนี้เท่านั้นที่จะเป็นหลักใจได้ ในการสืบ คลานต่อไปข้างหน้า ภพชาติข้างหน้า เพราะจิตใจนี้เป็นนักสมบุกสมบันมากไม่เคยอยู่ มีเกิดมีตาย เข้าร่างนั้นเข้าร่างนี้ เข้าร่างไหนว่าเกิด ออกจากร่างไหนแล้วเรียกว่าตาย ๆ เป็นอย่างนี้ตลอดเวลาจิตดวงนี้

ที่ว่าตายแล้วสูญ ๆ มันหลับตาพูดเฉย ๆ พระพุทธเจ้าไม่ใช่ศาสดาองค์หลับตา ไม่ใช่ศาสดาตาบอด เห็นหมด จึงว่า **โลกวิทู** รู้แจ้ง ท่านพูดไว้โดยถูกต้อง ๆ ทุกแง่ทุก มุมนะจึงเรียกว่า สวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบแล้ว ไม่มีแง่ใดที่พระพุทธเจ้าพูดจะผิดไป ไม่ว่าส่วนย่อยส่วนใหญ่ถูกต้องเหมือนกันหมด แต่กิเลสมันก็ตามลบล้าง ที่ถูกต้อง ทั้งหลายกิเลสบอกว่าไม่ถูก มันเอาเรื่องของมันเข้าไปใส่ปุ๊บ ๆ ตีว่าชั่ว ชั่วว่าดีไปเลย โลก ทั้งหลายจึงคว่าเอาตั้งแต่ความทุกข์ สุขมีอยู่ในโลกเต็มโลกเหมือนกันแต่ไม่คว่า มันไป คว่าหาตั้งแต่สิ่งที่จะให้เกิดทุกข์ มันก็มีตั้งแต่ทุกข์ละซิ

นี่ละดูเข้าไปหาจิตใจมันถึงกว้างขวางครบ ถ้าดูที่ใจรู้ที่ใจทั่วถึงแล้วทั่วถึงหมด สามแดนโลกธาตุไม่สงสัยอะไรดูใจนี้ ดูอันอื่นไม่พอ ดูเท่าไรยิ่งหิวยิ่งโหยยิ่งอยากดู เทียนนั่นเทียนนี้ หูก็อยากฟังตาก็อยากดู จิตก็อยากคิดอยากปรุงแต่ง ยุ่งตลอดกวน

เจ้าของที่สุดอยู่ในชั้นห้า มีวิชาตัวสำคัญกองใหญ่แห่งความกังวลุ่นวายทั้งหลายอยู่นั้น ที่นี้ชำระตัวนั้นออกหมดไม่มีอะไรเหลือเลย ก็เป็นโลกว่างไปหมด ว่างจากเรื่องราวทั้งหลาย โลกว่าง สุธัญโต โลก ต้นไม้ภูเขามียู้อย่างนั้นแหละ แต่จิตว่างจากสิ่งเหล่านี้ ไม่มีอะไรเข้าไปแตะต้องได้เลย ท่านว่า สุธัญโต โลก โลกเป็นของว่างเปล่าสูญเปล่า สุธัญอยู่ภายในจิตใจ ไม่มีอะไรเข้าไปผ่านเลย

โลกนี้จะมีความทุกข์ขนาดไหน ท่านก็เป็นบรมสุขอยู่ในท่ามกลางโลกที่เป็นทุกข์มหันตทุกข์นั้นแหละ นั่นมันต่างกัน นี่ละธรรมท่านเลิศ ต่างกันอย่างนี้จะกับกิเลสที่หลอกลวงโลกทั้งหลาย หากความสุขที่จะมีเพราะกิเลสเอามาอวดมาอ้างมาหลอกลวงไม่มีเลยนะ แต่ธรรมว่าตรงไหนเป็นตรงนั้น เป็นตรงนั้นแน่ตรงนั้นเลย นี่ละธรรมจึงเรียกว่าเป็นของแน่ของจริง ตายใจได้เรียกว่าธรรม ถ้าอะไรลงว่าธรรมแล้วอมรับทันทีเป็นที่ตายใจ อยู่ในจิตนี้ก็เหมือนกัน ตายใจเลยทันที ไม่มีอะไรที่จะเข้ามาทวน วันนั้นวันนี้อดีตอนาคตซึ่งเป็นเรื่องสมมุติทั้งหมดไม่มีในจิตเลย จิตไม่มีสมมุติมันจะมีอดีตอนาคตอะไร ออกจากภพนี้จะไปภพไหนก็จำอยู่แล้วนี้ไปภพไหน ก็เท่านั้นเอง

ท่านว่าโลกมันว่าง มันว่างอยู่ที่หัวใจ หัวใจว่างเสียอย่างเดียวอะไรมีอยู่มันก็ไม่ไปยุ่งกัน เหมือนโลกไม่มี ไม่มีอะไรทวนใจ ทุกข์จะเต็มโลกเต็มสงสารแต่ไม่เข้าไปแทรกในจิตใจของท่านผู้บริสุทธิ์ได้เลย นั่นต่างกันอย่างนี้นะ เวลามันทุกข์ก็ทุกข์มาก กิเลสมีกำลังมากมันขี้ข้ายำแหม ไม่มีได้หลับได้นอนได้สะดวกสบายเลย ทั้งๆ ที่เวลาเข้าไปปฏิบัติที่จะกำจัดกิเลสถูกกิเลสกำจัดเรา เราเคยพูดแล้วถึงน้ำตาร่วมมี นั่น ไม่มีลิมนะอะไรถ้าได้ถึงใจแล้วเราเรียกว่าไม่มีลิมนะ ฝงลึกมากทีเดียว เช่นอย่างที่เคยพูดว่าน้ำตาร่วม เพราะสู้กิเลสไม่ได้ไม่มีลิมนะ ผ่านเหยียบหัวมันไปแล้วก็ไม่ลิมนะ หนามที่มันยอกเรา จับขึ้นมาดูก็หนามตามเดิม เราก็หายแล้ว แผลที่หนามยอกเอายามาใส่หายแล้ว แต่จับหนามขึ้นมามันก็เป็นหนามตามเดิมของมัน แต่ไม่ได้มายอกเรา โลกความทุกข์ทั้งหลายก็ตามเดิมของเขา แต่ไม่ได้เข้ามายอกในหัวใจของเรา ต่างกันอย่างนี้นะ

เกิดมาชาตินี้เราพูดจริงๆ สมมักสมหมายเลย พิจารณาดูเจ้าของ เอาเจ้าของนี้ ออกพูดเลย สมมักสมหมายทุกอย่าง อะไรที่ผ่านมาผิดๆ ถูกๆ อย่างที่ว่ามันผ่านมาหมดแล้ว พอผ่านมาหมดแล้วมาถึงความพอ พอที่ว่าพอไม่ใช่พอธรรมดา พออย่างเลิศเลอ พอนอกสมมุติ ถ้าเราจะแยกมาพูดว่าภาควิมิใจ ภาควิมิใจเป็นอนันตกาล เรียกว่านิพพานเที่ยงว่างนั้นเลย จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายอุตสาหะพยายามนะ กิเลสตัดหนามันเปิดทางที่จะให้เป็นความทุกข์ความทรมาน หากความแน่นอนในภพชาติของตนไม่ได้ตลอดไป ธรรมเป็นสิ่งที่ทำให้คนแน่นอน ใครสร้างคุณงามความดีปฏิบัติตนด้วยความดีงามแล้วอยู่ก็เป็นสุข ความดีงามทั้งหลายสร้างเข้ามาๆ เป็นที่พอกพูนจิตใจ ใจมี

ความสุข ๆ ตายแล้วดีดีเลย นี่ธรรมพระพุทเจ้าแน่ขนาดนั้นเลย กิเลสนี้หลอกตลอด เหมือนกัน ธรรมแน่ตลอด เอาละวันนี้พูดเพียงเท่านี้ อย่าให้พูดมากนักเถอะ เอาละพอ (โรงพยาบาลมาขอความอนุเคราะห์เครื่องเอกซเรย์จากหลวงตา ใช้มา ๒๐ กว่าปีแล้วใช้การต่อไปไม่ได้ ราคาประมาณหกแสนบาท หลวงตาได้เมตตาให้สิ่งซื้อ ได้)

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz